

καταφύγιον. Απέραντοι πεδιάδες έξετείνονταν καθέδιβασαν εἰς τὸ βάθος τῶν πλοιαρίων, διὰ νὰ μὴ δώσουν λαβήν εἰς τὸν ἄνεμον. οἱ ποιαὶ ἐσάρωνεν ἡ καταιγὶς χωρὶς νὰ συναντᾶ κανένα πρόσκομπα. Οὐκ Μιγκέληρωτης τὸν κυβερνήτην Μάρτον ἀν δὲν ἦτο προτιμώτερον νάγκυροβολήσουν εἰς τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ, μέχρι τῆς ἐπαύριον.

Θὰ ἦτο πολὺ ἐπικίνδυνον, ἀπεκρίθη ὁ Μάρτος. Η ἄγκυρα δὲν πιάνει εἰς αὐτὸν τὸ μέρος. Θὰ ἐπέφταμεν εἰς τοὺς ἄκμους καὶ θὰ ἐγινόμεθα κομμάτια.

— Τί θὰ κάμωμεν λοιπόν;

"Ολος ὁ μεσημερινὸς οὐρανὸς ηὔλακοῦτο ἀπὸ ἀστραπάς." (Σελ. 88.)

Θὰ πρόσπαθήσωμεν νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ πλησιέστερον χωρίον, ἐμπρός, καὶ ἀν αὐτὸν εἰνεὶ ἀδύνατον, τότε θὰ γυρίσωμεν ὅπιστα, εἰς τὴν ηῆσον Καζιμιρίταν, ὃπου διεγυκτερεύσαμεν.

Καὶ ποιὸν εἴνε τὸ πλησιέστερον χωρίον;

— Η Μπουένα-Βίστα, εἰς τὴν ἀριστερὰν ὅχθην.

Η τοιαύτη κίνησις ἥτο τόσον ἔγδειγμένη, ὡστε χωρὶς νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸν κυβερνήτην τῆς Μαρίπαρας, ὁ Βαλδέζ διηγούντος ἡδη πρὸς τὸ χωρίον.

Τὰ ιστία, ἔσφουσκωμένα, ἔκρεμαντο

κατὰ μῆκος τῶν ιστῶν. Οἱ γαῦται τὰ κατεβίθασαν εἰς τὸ βάθος τῶν πλοιαρίων, τὸ πηδάλιον ἔκρατει εἰς δρόμον ἔθυν. Άλλ' ὅταν ἡ ὅχθη ἥτο δύσβατος, ἐφερον τὴν ἐσπίλλαν εἰς ἀπόστασιν τεσσαράκοντα μέτρων ἐμπρός, καὶ τὴν ἔδεγαν ἀπὸ κανένα βράχον ἢ κορμόν· κατόπιν οἱ γαῦται ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Μαρίπαραν καὶ ἔσφυρον ἀπὸ κοινοῦ.

— "Ἄσχημος καιρός! εἶπε ὁ λογίας Μαρσιάλης πρὸς τὸν κυβερνήτην τῆς Γαλλίας.

— "Ἄσχημος καιρός, ἀπεκρίθη ὁ Βαλδέζ, ἀλλὰ θά του ἀντισταθῶμεν καὶ θά τον γινήσωμεν.

Τὰ δύο πλοιάρια ἐκ τοῦ πλαγίου ἀπεῖχον ἀπ' ἄλληλαν πεντήκοντα πόδας, ὅχι περισσότερον. Αἱ παλιροΐ αὐτοὶ διγαλλωτοὶ κάμακες, ἀχρησιμοποιήθησαν τότε ὡς ἀρπάγαι, ἀντειδόμεναι ἐπὶ τῶν ἀκμολόφων. Οἱ κόποι πολὺς ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα μικρόν, διέτι μετὰ βίσια ἐνίκατο τὸ ρεῦμα. Οπωδήποτε, δὲν ἡμποροῦσαν νὰ μεταχειρισθῶν ἀλλὰ ὡς τρόπον. Ἐπρεπεν εἶπε πάση θυσία νὰ πλησιάσουν τὴν ἀριστερὰν, σχήθην τοῦ ποταμοῦ, κατὰ μῆκος τῆς ὅποιας ἡδύναντο νὰ προχωρήσουν ρυμούλκουμενα διὰ τῆς ἐσπίλλας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'. ΜΕΤΑΞΥ ΜΠΟΥΕΝΑ-ΒΙΣΤΑΣ ΚΑΙ ΟΥΡΒΑΝΑΣ

Η νῦξ ὑπῆρξε γόνιμος εἰς καταστροφάς. Ήμαντί τῆς θυέλλης ἐπροξήνησε μεγάλας ζημιάς ἐπὶ ἐκτάσεως δεκαπέντε χιλιομέτρων, μέχρι τοῦ στόμιου τοῦ Αράρουχα. Τὴν ἐπαύριον, 26 Αὐγούστου, ὁ ποταμὸς ἐκύλις παντοιδῆ συντρίμματα, τὰ δὲ ύδατα του, τὰ τόσον διαυγῆ, εἶχον γίνη ὑποκιτρίνα. Αἱ τὰ πλοιάρια δὲν εἶχον καταφύγη ἐγκαίρως εἰς τὸν δρόμον, ἀν ἡ θυέλλη τὰ εὑρισκεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ορενόχου, ἀφεύκτως θὰ συνετρίβοντο, γαῦται δὲ καὶ ἐπιβάται θὰ ἐπνίγοντο!

Η Μπουένα-Βίστα κατέχει τὴν πλευρὰν μιᾶς νῆσου, ἐπιμηκυνομένης μὲν ὑπὸ μεγάλων σύρτεων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ξηρασίας, σμικρυνομένης δὲ σημαντικῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν βροχῶν. Καὶ τώρα, ἡ ἀνύψωσις τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Μαρίπαραν ἡλίας πολὺς πόλεμος πρὸς τὰ πίσια, καὶ νὰ φέρουν εἰς αὐτὴν τὴν βάσιν τοῦ χωρίου.

Ἄσ ονομάσωμεν χωρίον, τὸ ἄθροισμα τῶν δίλιγων ἐκείνων καλύπτων, τῶν δυναμένων νὰ στεγάσουν ἔκατον πεντήκοντα ἔως διακοσίους Ἰνδούς. Ἐρχονται ἐδῶ μόνον διὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν ὡδῶν τῶν χελωνῶν, ἐκ τῶν ὅποιων ἐξάγεται ἐλασίον, πωλούμενον ἐπικερδῶς εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς Βενεζούελας. Διὰ τοῦτο, τὸν Αὐγούστον μῆγα, τὸ χωρίον τοῦτο εἶνε σχεδὸν ἐρημον, διότι ἡ ωτοκαία τῶν χελωνῶν πάνει περὶ τὰ μέσα Μαΐου. Δέν ὑπῆρχον εἰς τὴν Μπουένα-Βίσταν εἰμὴ μόνον πέντε-ἕξ Ἰνδοί, τρεφόμενοι διὰ τῆς θήρας καὶ τῆς ἀλιείας. Θα ἥτο δύσκολον, ἀν ἡθελάν οἱ ταξιδιώται μας νάγκαγεώσουν ἐδῶ τὰς προμηθείας των. Εύτυχες εἶχον ἀχόμη ἀρκετάς διὰ τὸ μέχρις Οὐρθίγας ταξιδίον.

Κατὰ συμβούλην τῶν γαυτῶν, τὴν ἐπικίνδυνον ἐκείνην νύκτα οἱ ἐπιβάται ἐδέχθησαν νὰ ἔξελθουν εἰς τὴν ξηράν. Οἰκογένεια ἰθαγενῶν, κατοικοῦσα εἰς ἀρκετά καλύπτων καλύπτην, τοῖς παρέσχε φιλοξενίαν. Οἱ Ἰνδοὶ οὗτοι ἀνήκονταν εἰς τὴν φυλὴν τῶν Γιαρούζων, ἄλλοτε ἐκ τῶν πρώτων τοῦ τόπου, οἱ ὄποιοι, ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ὄμοιούς των, ἔμενον εἰς Μπουένα Βίσταν καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ωτοκαίας.

Η οἰκογένεια ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν σύζυγον, ἄνδρα ρωμαλέον, ἀπὸ τὴν σύζυγόν του, νέαν ἀκόμη, χαμηλοῦ ἀναστήματος καὶ σχεδόν ἀδιακόπως. Ο μηχανός τῆς βροντῆς, συνοδεύμενος ὑπὸ λάρψεων ἐκτυφλωτικῶν, δὲν ἔπαιε πλέον οὔτε στιγμήν. Εύτυχῶς, περὶ τὴν ὁγδόνην τῆς ἐσπέρας, δταν ἡ θυέλλα ἐξερράγη ὀρμητική, μὲ γάλαζαν καὶ μὲ ἄνεμον, ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς σχήθης τοῦ Ορενόχου, τὰ δύο πλοιάρια εύρισκοντο ἐν κάσταλεια, εἰς τὸν δρόμον τῆς Μπουένα-Βίστας.

Ως μόνα ἐπιπλα καὶ καλύπη εἶχεν αἰώρως, ἀντὶ κλίνων, ἀνηρητημένης ἀπὸ τὰ μπαμπού τῆς στέγης καὶ τρία ἡ τέσσαρα ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα πανέρια, καὶ αὐτὸς ὁ ὄνυμαζόμενα, εἰς τὰ ὄποια οἱ Ἰνδοὶ φυλάττουν τὰ ἐνδυματά των καὶ τὰ πολυτιμώτερά των πράγματα.

Μεθόληγη τὴν δυσαρέσκειαν τοῦ λογίου Μαρσιάλη, οἱ ἐπιβάται τῆς Μαρίπαρας ἡλίας, καὶ οἱ τῆς Γαλλίας ἀλλὰ μηδὲν μηδὲν μηδὲν προσέφερεν εἰς τὸν λοχίαν καὶ εἰς τὸν ἄνθεψόν του. Οἱ Μιγκέληρωτερον καὶ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του, ἐδειχθῆ φιλόφρων πρὸς τοὺς Γάλλους. Ο Παῦλος Κερμώρ, ἀν καὶ κρατῶν κάποιαν ἐπιφύλαξιν, τὴν ὄποιαν τῷ ἐπεισθλον ἄλλως τε τὰ κεραυνοβόλα βλέμματα τοῦ λοχίου, ἔλαβεν εύκαιρίαν ως συνάψη εύρυτέρων γνωριμίαν μετὰ τῶν συνταξιδιωτῶν του. Εκτὸς τούτου, προσικειώθη καὶ μὲ τὴν μικράν Ἰνδήν, τὴν ὄποιαν εἴλκυσε πολὺ νέμενεια του.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΕΙΠΙΟΝ

Ηταν καλύβι, ήταν παλάτι;.. Κανεὶς δὲν νοιάστηκε, δέν το ωτάει. Τοὺς μαύρους τοίχους τοῦ κάθε μάτι: Ήδωθε κεῖθε σκόρπιους κυττάει.

Μά, ἐκεὶ, ἀγάμεσα εἰς τὰ λιθάρια, Στὰ θεμέλια του, κάθε χρονιά. Βγαίνουν τὴν ἀνοίξι χλωρά χορτάρια. Που πάλι χάνονται τὴν χειμωνιά.

Ωσάν νὰ δείχνουν πῶς' ἀλλα χρόνια. Κι' αὐτὸν τὸ σύλωσεν ή χαρά, Κι' όπως ξεράινουν κείνα, τὰ χιόνια, Ετοι τὸ ἐγκρέμισεν ή συμφορά!

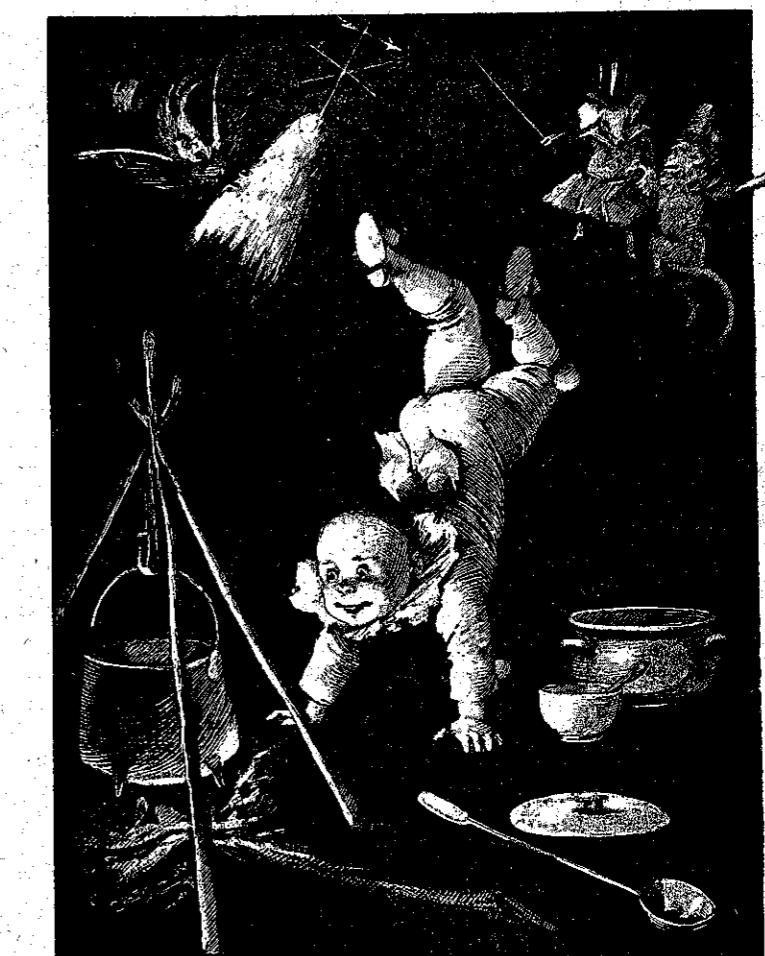
ΑΡΙΑΔΗΝ

"Εοτησε πρῶτα τρία παλούκια, τὰ ἔδεσεν ἐπάνω, ὅπως κάμνουν οἱ στρατιῶται, ἀπὸ ἐκεῖ ἐκρέμασε μίαν χύτραν (τσουκάλι) πού την εύρεν εἰς τὸ ναυαγιομένον πλοῖον, καὶ ἀπὸ κάτω ἀναψε φωτιάν μὲ ξηρά κόρτα καὶ μὲ ξύλα.

Θά μ' ἐρωτήσετε τώρα, τί ἔβαλε μέσα εἰς τὴν χύτραν;

Πρῶτα ἔβαλε νερό, ἐπειτα ὀλίγον ἀλάτι, ἐπειτα... νά σας είπω, κ' ἔγω δὲν ξεμώρω καλά τί ἔβαλεν ἐπειτα. "Ε, ο καϊμένος ο Φασουλάκης δὲν είχε καὶ σπουδαῖα πράγματα νὰ μαγειρεύσῃ.. .

Μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι ἔβαλε μέσα ἔναν παπαγάλο. Γι' αὐτὸν ο Κοκός (ό παπαγάλος τοῦ πλοίου, ο ὄποιος ἐβγῆκε καὶ αὐτός εἰς τὸ ἐρημον, νησί), ἐθύμωσε πολύ, καὶ ἀπὸ τὸν θυμόν του, ἀρχισε να σχίζη μὲ τὰ νύχια του τὸν σκούφον τοῦ κυρίου του, — τὸν ψηλόλον καὶ ωραῖον σκούφον, ποῦ μὲ τὸσον κόπον ἐφτειασεν ο Φασουλάκης. Συλλογίζεται ὅτι καμπίαν ήμεραν ἴσως ἔμβη καὶ αὐτὸς μέσα εἰς τὸ

τικός Κάσταρον — ή Φωσφορίζουνα Θάλαισα με τὸ Ἀρθος τὸν "Ἀλπεων, Αὐγερούν καὶ Κεραμιδόρατον" — ή Μαργαριτοφόρος μὲ τὸν Κοκκινογαρδυλοφόρον. Μαργαρίτην τὸν Ἰρδιῶν καὶ Τίλον τὸν Οὐραρού — ή Χιακὴ Μαργαρίτα μὲ τὴν Δευτήν Μαργαρίτα, Λουλούδιαν τὸν Βούνον, Προσκαλατὴ τῆς Λίου (μὲ τὸντας της) καὶ Αὐγερούν — ή Σίδη μὲ τὴν Ἐρυθρὰ Καμέλιαν, Ναυτοπούλαν τὴν Ἀρδρού καὶ Χιώτην Σουλιώτην — ή Ἀκτὶς Ἑλευθερίας μὲ τὴν Μέλλονταρ Καλόγρην, Προσκαλατὴ Ἀράγην, Μαραμέρον Φύλλον καὶ Ελαιαν τῆς Δευτάδος — ή Τύλεμαχος μὲ τὸν Ἐπεργάναν Λέοντα — ή Ἀρόμονος Καρδία μὲ τὴν Ἐρυθρὰ Καμέλιαν — ή Τίλος τὸν Οὐραροῦ μὲ τὸν Ἐξόριστον Ναπολέοντα — ή Ἀνδρὸς τῆς Ἐρήμου μὲ τὸν Αλγιολούλοδον "Ἄρδρον" — Λέων τῆς Θαλασσας μὲ τὸν Ἐρδοκόν Σούλι — τὸ Χρυσό Ψαράκι μὲ τὴν Μερεδένιαν, Ροδόχρον Μηλέαν καὶ Γλυκόρεγγον Σελήνην — ή Ἀριόγατος μὲ τὸν Σναριδὸν Ἐπιπότηρ, Σφραγὸν Ὀρίζοντα καὶ Αθανά Περιπέτεραν — ή Μελαγχορίνη Νησιωτοπούλα μὲ τὴν Μέλλονταρ Καλόγρην, Ἀργοβιολέτταν, Ἐβραν, Ἀρθος τῆς Ἄρομον, Κανκασία μὲ τὸν Υπεργάναν Λέοντα, Αγροφόρασσον Νέφρον, Αροιδιάτην Βραδνάν καὶ Κερανοβόλον Δίαν — ή Ταργούμαχος μὲ τὸν Λαζίαν, Κεργή, Απόδορα τῆς Ἀροκέων καὶ Πέλλαν Μαζόνηαν (μὲ τὰ ὄντατά των) — ή Γαλλικὴ Ναυαρίξ μὲ τὴν Λαριτομένην Μονήτονταν καὶ Βοσκοπούλαν τῆς Δίορης — ή Βοσκός τῆς Ερήμου μὲ τὴν Ἐπίδην τῶν Δυστυχῶν, Απότανταν Ελπίδαν (μὲ τὸντας της) Νοσταλγὸν "Εληγρα καὶ Νεαρὸν Ζωγράφον" — τὸ Εαρινὸν Ἀρομα μὲ τὸ Κερτό, Εαρινὴ Ζωή, Χιακὴ Μαργαρίταν καὶ Ελαιαν τῆς Λευκάδος (τὴν διοικήσιν γιαρίτες) — τὸ Λευκόν Κέρον μὲ τὸν Μελαγχολικὸν Σεληνολάτριδα, Κεραμόδρατον καὶ Ρουατικὴν Βραδνάν, Λίρα τὸν Ἀρίονος (συγχαίρω τὸν Συνεταιρισμὸν Σμύρνης) διὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ πτωχού παιδούν — Κύμα τῆς Ἀμαρτιδος (μὲ πέντε λεπτά δέλεις νὰ σου δημοσιεύσῃ 17 λέξεις; περιέργων! δὲν ἀνέγνωσες μὲ προσοχὴν τὴν σχετικὴ δημόγην· πέντε λεπτὰ η λέξις) Νέμον (θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὸ ξεπάθωμα σήμερον ἐκλέγω φυσιδώνυμον τοῦ νεού μας φίλουν) Τέλερος τὸν Μονών (οχι, δεν διφορεῖται δὲν θεωρεῖται σφέλμα) Φιρίκαρ Α. Μιλωτᾶ, Ερεσταρ Κέρηρης τὸ προσεγέλει θὰ σου δημοσιεύσω μερικὰ πρότασεις· τῷρα βάλε τὸν Γεωργάκην νὰ μου γράψῃ καὶ νὰ μου ζητήσῃ τὸ φευδώνυμον πον. θέλει) Θαλάσσιον Κύμα (εἰς τὸ προσεχές φίλος μου καὶ τὴν Μικρὰν Μαρούλαν) Ναυτοπούλαν τῆς Ἀρδρού (ναὶ, σ' εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὸ ξεπάθωμα) Πατρινὸν Βαριάρην ὑπάρχει καὶ πωλεῖται δρχ. 3. Χιαλιδὸν (εστειλα) Βιγλαρ κατ. κτλ.

Εἰς δύσας ἐπιστολὰς θλαβα μετὰ τὴν 10 Μαρτίου. θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΑΗΡΩΜΗ

[Ἐτος 10, διὰ δὲ τοὺς συνδροματές μας λεπτὰ 5 μόνον. Ελάχιστος δρος 10 λέξεις, διλαδὴ καὶ αἱ διλέγοντες τὸν 10 πλησινοτέρας ὡς 10 λέξεις. — Τὰ πέδη δημοσιεύσουν χειρογράμματα πάπειν νὰ εἰν πόλιν εναντίον τοῦ καθεδράριου τὸν ιεράφων εἰς τὸ Γραφεῖον μεχρι τῆς μεσημέριας τῆς δευτέρας τὸ θεούντερον διὰ τὸ φύλλον τοῦ ζεχομένου Σαββάτου, ἀλλας μενον δὲ τὸ μεσημέριον.]

Επιταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια μεθ' διών τῶν χωρῶν. — Διεύθυνσις: Mr. Leonidas Adamopoulos, Grand Hôtel de Londres. Constantinople. (A. 17)

Απιταλλάσσω εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ δελτάρια μεθ' διών τῶν χωρῶν. — Richard Parissis, rue Uperidès 33 Athènes (Grèce) (A. 18.)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λόνεις δεκταὶ μέχρι τῆς 24 Απριλίου.

Ο χρόνος τῶν λόνων, τοῦ τοῦ δόλον διον νὰ γράψων, τὰς λόνεις τῶν οἱ διαγνωσθέμενοι, πολεῖται διὰ τὸ θερέτρο μας εἰς φασέλους, ἀν θαυματοφόρους.

106. Λεξιγριφος.

Ἐπιτρόπια τὸ πρώτον μου

Κάτι τὸ δεύτερον πον τρέχει,

Τὸ τρίτον ζήνος εὔμορο

Που ὁράται εὐδίλιαν ζει.

Καὶ τ' ὅλον μου μικρὸν

Στὴν Ἀττικὴ χωρίο.

Εποδὴν ἵπη τῆς Καραΐσας Μασούτ

107. Συλλαβοδύγριφος.

Κέμνων δρυκος φοβερός.

Εἰς τρεῖς φθόγγους μουσικούς

Κι' εἰς δύο γράμματα τοῦ ἀλφαρίτου,

Οὐ χωρεῖ εἶμαι γνωστό.

Στὴ διάθεσι τοῦ λύτου.

Εποδὴν ὑπὸ τῆς Ζουλέκης

108. Στοιχειόγριφος.

Μέ τὸ ταῦ, ὡ φίλε, τὴν Βίλλαν κεῖμαι,

Κι' ὄργανον μὲ τὸ μουσικὸν τι εἴμαι.

Εποδὴν ὑπὸ τῆς Ηραδός τοῦ Ζαλόγου

109. Αλνιγρια.

Μεγάλος ποταμὸς τὸ ἀρσενικὸν μου

Ἔχων ὑπὸ τῆς Αγρας τῆς Κερκύνεως

110. Πυραμίδες.

"Η κάθετάς μου ζῶνταις ἀπ'" τὰ συνήθη.

Τῆς πρώτης μου δὲ κλέπτης στηλῶν ἐτιμωρήθη.

"Ἐν φρούριον θὰ ίσης ὄντας τὸν ἄλλον,

Κι' η βάσις Ἀθηναίας ιστορική, μεγάλη.

Εποδὴν ὑπὸ τῆς Νικολάου Κ. λευκάλλα

111. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 8 3 = Αρχαῖος νάναρχος.

2 6 7 4 = Νήσος Ἑλληνική.

3 4 2 7 4 = Ερπετόν.

4 5 6 7 8 3 = Νήσος Ἑλληνική.

5 4 7 6 8 3 = Φυτὸν ἀφρωτικόν.

6 7 2 3 = Δένδρον.

7 8 6 8 5 = Ανθός.

8 2 3 = Μέλος τοῦ σώματος.

Εποδὴν ὑπὸ τοῦ Παρηγόρου Αγγελού

112-113. Αρχοπατίνια.

1.—Τὶ πράγμα διμοιδεῖ μὲ Η;

2.—Δι' ἀφαιρέσω τὸ Ω, τὶ έργον κάμνω;

Εποδὴν ὑπὸ τοῦ Διονυσίου Πανοκεφαλού

114. Μαγικὸν Γράμμα μετ' ἀκρο-

στοιχείδος.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἔκαστης τῶν κατώθι λέξεων δι' ἔργος ἄλλου, πάντοτε τοῦ άντοντος σκέψεις καὶ νὰ είσαι χαρούμενη, καὶ νὰ μον γράψῃ φαῖδρος πράγματα, διπά ἀρμόδεσι εἰς τὴν ήλικιαν σουν· Τίχ-Τάκ, Δημ., Μ. Ἀβέρωφ (ελαδον). Αροιδιάτην Βραδνάν, Λίρα τοῦ Ἀρίονος (συγχαίρω τὸν Συνεταιρισμὸν Σμύρνης) διὰ τὴν έγγραφὴν τοῦ πτωχού παιδούν — Κύμα τῆς Αμαρτιδος (μὲ πέντε λεπτά δέλεις νὰ σου δημοσιεύσῃ 17 λέξεις; περιέργων! δὲν ἀνέγνωσες μὲ προσοχὴν τὴν σχετικὴ δημόγην· πέντε λεπτὰ η λέξις) Νέμον (θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὸ ξεπάθωμα σήμερον ἐκλέγω φυσιδώνυμον τοῦ νεού μας φίλουν) Τέλερος τὸν Μονών (οχι, δεν διφορεῖται δὲν θεωρεῖται σφέλμα) Φιρίκαρ Α. Μιλωτᾶ, Ερεσταρ Κέρηρης τὸ προσεγέλει θὰ σου δημοσιεύσω μερικὰ πρότασεις· τῷρα βάλε τὸν Γεωργάκην νὰ μου γράψῃ καὶ νὰ μου ζητήσῃ τὸ φευδώνυμον πον. θέλει) Θαλάσσιον Κύμα (εἰς τὸ προσεχές φίλος μου καὶ τὴν Μικρὰν Μαρούλαν) Ναυτοπούλαν τῆς Ἀρδρού (ναὶ, σ' εὐχαριστῶ πολὺ καὶ διὰ τὸ ξεπάθωμα) Πατρινὸν Βαριάρην ὑπάρχει καὶ πωλεῖται δρχ. 3. Χιαλιδὸν (εστειλα) Βιγλαρ κατ. κτλ.

ΗΡΕ ΠΥΡΡΟΣ ΜΥΤΗΣ

ΟΟ ΕΥΣ ΕΥΣ ΟΔΟΙ ΟΔΟΙ

Εποδὴν ὑπὸ τῆς Καρδίας ὑπὸ Πέτραν

ΑΥΣΕΙΣ

τῶν Πυργοματῶν Ασκησῶν τοῦ φίλλου 5.

36. "Ελαιον (ε., λέων). — 37. "Ανθός (ἄν, θώς.)

— 38. Δάμαλος-δαμαλίς.

39. ΦΗΜΙ (ΦΗΜΙζεται) 40. Ε

ΗΜΑΡ (ΗΜΑΡμάρου, ΕΣΩ

ΜΑΤΙ (δοῦΜΑ Τίμη) ΚΑΤΟΝ

ΙΡΙΣ ("Οσιρίς") ΤΑΚΙΤΟΣ

ΚΑΙΣ ΑΡΕΙΑ

41. Σύ, σύς, ούς, βούς.

— 42. Τὸ μη δημοσιεύθειν. — 43. ΑΜΕΘΥΣΤΟΣ

(κοιλΑ, ἈγαΜενιν, δένθυτης, ΚάρυΣΤΟΣ).

— 44. Στέργε μὲν τὰ παροντα, ζίτει δὲ τὰ

βετίτ